

sagen, Afholdssagen, er en stor og vigtig Samfundsopgave, og det er derfor ikke saa mærkeligt, at Samfundet som saadant, ogsaa Staten, maa søge at støtte det Arbejde, der er gjort for at frigøre Samfundet for det Samfundsonde, som de berusende Drikke ere. Naar man ser paa de Ulykker, den Sorg, Nød og Elendighed, som berusende Drikke føre ind over vort Samfund, og ser paa den kolossale Byrde, det er for vort Samfund, og samtidig vil se paa, hvilken Indflydelse det har med Hensyn til Skatteevnen og Købeevnen, og ogsaa ser paa de direkte Udgifter til berusende Drikke, vil man forstaa, at det er en kolossal Byrde, der hviler paa vort Samfund ved, at Forhandling af berusende Drikke har et saa frit Spillerum, som det har. Og man vil forstaa, at al den Klage, der lyder over daarlige økonomiske Tilstande, for en væsentlig Del skyldes de berusende Drikke. Det er Afholdsforeningernes Opgave at udbrede Oplysning og Kendskab til berusende Drikke, og hvorledes de virke, og det er det, hele vor Agitation gaar ud paa.

Nu er der ogsaa fra Afholdsfolkene Side stillet Krav om Støtte ad Lovgivningsvejen, Krav om Støtte til Gennemførelse af de Ædruelighedslovsforslag, der ere fremsatte af Kommissionen. Vi hørte den højtærede Konseilspræsident omtale disse Forslag til Love, men det fremgik ikke klart af hans Udtalelser, hvilken Støtte man kan vente sig fra dette Ministerium. Men jeg haaber, at dette Ministerium, hvis Konseilspræsident var Formand for Ædruelighedskommissionen, vil yde en væsentlig Medvirken til, at disse Lovforslag maa blive gennemførte. Og det, vi kræve som noget af det vigtigste i disse Lovforslag, er det lokale Selvstyre; vi ønske, at Folk selv skulle have Ret til at bestemme og selv bære Ansvaret for, i hvilken Udstrækning Forhandling af berusende Drikke maa tillades. Paa ærede Medlemmers Pladser er tillige omdelt en Henvendelse til Regering og Rigsdag fra den Afholdskongres, som blev afholdt den 19. September d. A. i Slagelse. Ved den Forsamling, der bestod af Repræsentanter for forskellige større Afholdsselskaber, blev der enstemmigt vedtaget en Henvendelse til Regering og Rigsdag, i hvilken man fremsatte de Krav og Ønsker, man fra Afholdsfolkene Side stiller til Regering og Rigsdag. Og jeg vil gerne nævne disse Krav her. Det er ikke, fordi disse Krav ere nye — allerede i forrige Rigsdagssamling nævnte jeg

dem, og jeg rettede en Henvendelse til de paagældende Ministre i den Anledning. Jeg finder dog Grund til her paa ny at rette en Henvendelse til de højtærede Ministre i denne Anledning.

Det første, man kræver og forlanger af Lovgivningsmagten i denne Henvendelse, er, at Ædruelighedskommissionens Lovforslag gennemføres, men det har jeg omtalt. Det andet, man forlanger, er, at der undervises i Afholdslære paa vore Seminarier og Undervisningsanstalter. Jeg vil haabe, at den højtærede Kultusminister vil interessere sig for denne Sag og bidrage til, at den bliver gennemført. Naar man sympatiserer med Oplysningsarbejdet angaaende Alkoholen, maa man ogsaa ville de Midler, der ere nødvendige for at naa frem ad den Vej, og Midlet er dette, som det ogsaa er angivet i Ædruelighedskommissionens Betænkning, altsaa ogsaa underskrevet af den højtærede Konseilspræsident, at de vordende Lærere faa Kendskab til Alkoholens Væsen og Virkninger, saa de kunne undervise derom. Det er derfor, man forlanger, at dette Fag bliver obligatorisk paa Seminarierne og Undervisningsanstalterne.

Endvidere forlanger man en Alkoholstatistik. Det er ogsaa noget, jeg tillod mig at fremdrage i forrige Samling. Naar man skal tage fat paa et dygtigt Arbejde mod Alkoholen, dels i Form af Undervisning og dels paa Møder og i Pressen, maa man have et paalideligt Grundlag at virke med, og Ædruelighedskommissionen stillede da ogsaa Krav om en omfattende og paalidelig Alkoholstatistik. Jeg vil derfor spørge den højtærede Finansminister, om der er gjort noget for at oprette et Kontor for Alkoholstatistik i Statens statistiske Bureau, og hvis der ikke er gjort noget i saa Henseende, ønsker jeg en Udtalelse fra Finansministeren om, hvorvidt han agter at foretage noget i saa Henseende. Til den samme Minister vil jeg gerne gentage et Spørgsmaal fra forrige Rigsdagssamling. Det angaar Oprettelse af en særlig Afdeling for Afholdsfolk i Statsanstalten for Livsforsikring. Saa godt som alle private Selskaber have en saadan Afdeling. Jeg tror ikke, at Statsanstalten vil staa sig ved ikke at følge med paa dette Omraade, og det er saa meget mere uforvarligt, om den ikke gør det, som mange ere tvungne til at være livsforsikrede i denne Anstalt. Saaledes mange Lærere, der ere Afholdsfolk. Og der er heller ikke saa faa Præster, der